

РЕШЕНИЕ

№ 489

гр. Пловдив, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Велина Бр. Дублекова

при участието на секретаря Каменка Т. Кяйчева
като разгледа докладваното от Велина Бр. Дублекова Гражданско дело №
20225300100146 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.42, б „б“ от ЗН, в условията на
евентуалност иск с правно основание чл.43, ал.1, б „а“ от ЗН.

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Л.
С. Д., ЕГН *****, от гр. ****, против Н. Д. Д., ЕГН *****, от гр.
****, с която е предявен иск за обявяване недействителност на саморъчно
завещание, обявено с Протокол № ****, с район на действие Районен съд-
Пловдив.

Исковата претенция се основава на твърденията, че ищецът е син и
законен наследник на С. Д. Д., починал на ***г. Ищецът твърди, че
ответницата обявила чрез нотариус саморъчно завещание, с което починалият
баща на ищеца ѝ завещава цялото си движимо и недвижимо имущество.
Ищецът твърди, че това завещание не е написано и подписано от баща му,
тъй като почеркът се различава значително от този на баща му, както и че в
деня на неговото изготвяне – 17.04.2021г., здравословното състояние на
завещателя е било силно влошено, същият е бил настанен в болница, в тежко
състояние, като на следваща сутрин е починал. Ищецът твърди, че
завещателят е починал в резултат на заболяване на черния дроб, което
заболяване в напреднал стадий води до интоксикация на кръвта, оказваща

влияние върху дейността на мозъка. Ищецът твърди, че предвид здравословното състояние на завещателя към момента на съставяне на завещанието, същият от медицинска гледна точка не е бил в състояние да разбира и ръководи действията.

Въз основа на изложеното е формулирано искане процесното завещание да обявено за нищожно, на основание чл.42, „б“ от ЗН, поради неспазване на предписаната от закона форма, в условията на евентуалност да бъде обявено за унищожавемо, на основание чл.43, ал.1, б“а“ от ЗН, като направено от лице, неспособно да завещава. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответницата е подала отговор на исковата молба, с който оспорва иска като неоснователен, както и оспорва изложените от ищеца обстоятелства. Оспорва твърдението, че завещанието не е саморъчно написано и подписано от завещателя. Ответницата заявя, че ще се ползва от завещанието. Твърди, че завещанието е саморъчно написано и подписано от С. Д., на посочената в него дата 17.04.2021г. Ответницата твърди, че към момента на съставяне на завещанието завещателят е бил в добро състояние на ума и духа, разговарял е нормално с медицинския персонал и със своите близки, поведението му е било нормално, на нормално мислещ човек, който ясно съзнава и разбира действията си, включително правните последици от тях. Твърди, че в резултат на заболяването си завещателят не е бил в състояние, в което да не разбира действията си и да не може да ръководи постъпките си. Ответницата твърди, че е сестра на починалия, че винаги е била до него, полагала е за него всички необходими грижи за жИ.та и здравето му до неговата смърт, включително е поела разходите за неговото погребение. Твърди, че поведението и отношението на ищеца към неговия баща са в основата на това последният да реши да завещае имуществото си на ответницата, тъй като ищецът в продължение на последните 20 години не се е интересувал от баща си, не поддържал каквито и да е било контакти с него – не го бил виждал, посещавал, не се е обаждал по телефон. Твърди, че ищецът е бил напълно дезинтересиран от баща си, включително и след смъртта му не е проявил интерес да разбере къде е погребан баща му, кой се е грижил за него през последните години и е осигурил средства за болничното му лечение и погребение.

Въз основа на изложеното моли съда да отхвърли исковата претенция.

Претендира разноски.

Пловдивският окръжен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства, както и доводите на страните намери за установено следното:

По допустимостта на иска.

Предявеният иск е допустим и следва да се разгледа по същество.

По основателността на иска.

От представеното по делото удостоверение за наследници на С. Д. Д., починал на ***г. /л.11, гр.д. № 7921/ 21 г. на ПДрС/ се установява, че ищецът е негов наследник по закон – негов син.

По делото е представено саморъчно завещание от дата 17.04.2021г., съгласно което С. Д. Д. завещава цялото си имущество – движимо и недвижимо на Н. Д. Д.. Завещанието е обявено от нотариус с район на действие Районен съд – Пловдив с Протокол № ***

Спорно по делото обстоятелство е дали автор на завещанието е наследодателят на ищеца – С. Д. Д..

За установяване автентичността на завещанието са допуснати първоначална и повторна съдебно- почеркова експертиза.

От приетото по делото заключение по допуснатата съдебно- почеркова експертиза, изготвено от в.л. С., се установява, че процесното завещание не е написано и подписано от наследодателя на ищеца. Съгласно заключението текстът в представеното за изследване завещание и подписът, положен за „завещател“, не са изпълнени от С. Д. Д..

Съдът възприема заключението като компетентно изготвено, въз основа на посочен от страните сравнителен материал, и обосновано. Заключение е оспорено от ответницата и по нейно искане е допусната повторна съдебно- почеркова експертиза.

Съгласно заключението по повторната съдебно- почеркова експертиза, изготвено от вещото лице И. Ч., ръкописният текст, с който е изписано саморъчно завещание от името на С. Д. Д., с посочена дата 17.04.2021г., както и подписът по реквизита „подпис С. Д.“ в същия документ – не са изпълнени от лицето С. Д..

Съдът възприема заключението като компетентно изготвено, въз основа

на посочен от страните сравнителен материал, и обосновано. Повторното заключение е прието като неоспорено от страните.

Изслушани са показанията на свидетелите Г. Н. – К. /дъщеря на ответницата/ и Ю. К. /съпруг на дъщерята на ответницата/.

От показанията на св. Н. се установява, че С. Д. сам е написал завещанието и го е подписал, свидетелката присъствала на завещанието. С. седнал на леглото и започнал да пише завещанието, пишел бавно, защото ръцете му били изкривени, лягал, ставал, подпирал се на лакътя на свидетелката.

От показанията на св. Ю. К. се установява, че С. лично написал завещанието, само жената на свидетеля му поддържала ръката, защото бил много отпаднал. Свидетелят не бил в стаята, бил до вратата и наблюдавал оттам, вратата била отворена и свидетелят чувал и виждал какво става вътре и че С. написал завещанието.

При така установените фактически обстоятелства, съдът направи следните изводи от правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.25, ал.1 от ЗН саморъчното завещание трябва да бъде изцяло написано ръкописно от самия завещател, да съдържа означение на датата, когато е съставено, и да е подписано от него. Завещанието е формален акт и съгласно разпоредбата на чл.42, б „б“ от ЗН неспазването на чл.25, ал.1 от ЗН има за последица неговата нищожност.

Установената родствена връзка на ищеца със завещателя С. Д. обосновава правния интерес и материално правната легитимация на ищеца да предяви иска за обявяване на саморъчното завещание за нищожно.

По иска с правно основание чл.42, б „б“ от ЗН в доказателствена тежест на ответницата е да установи, че саморъчното завещание е съставено и подписано от С. Д. Д., починал на ***Г., т.е. че ръкописният текст и положеният подпис в процесното завещание са изпълнени от С. Д. Д., починал на ***Г.

С оглед на приетите за установени факти по делото и заключенията на двете съдебно- почеркови експертизи – първоначална и повторна, се мотивира крайният извод, че оспореното саморъчно завещание не е написано и подписано от лицето, сочено за негов автор – С. Д. Д.. Следователно не е

спазена изискуемата от закона форма за действителност и процесното саморъчно завещание е нищожно.

Показанията на св. Н. и св. Ю. К. не мотивират извод в обратна насока, независимо твърденията на свидетелите, че С. Д. сам е написал завещанието. Показанията на св. Н. – К. съдът счита за заинтересовани с оглед родствената ѝ връзка с ответницата, както и за неубедителни. Показанията на св. Ю. К. също не могат да обосноват категорично заключение, че С. Д. е написал завещанието, защото показанията на свидетеля са неубедителни и вътрешно противоречиви. Свидетелят казва, че е видял всичко, докато С. е пишел, но не е знаел какво пише С.. Заявява, че не може да чете на български език и разбира български език на 70 %. Бил подписал завещанието като свидетел, защото знаел, че това е неговото име, което било написано от С. Д., а съпругата на свидетеля /Н.- К./ го извикала да се подпише, като му казала, че С. му е написал името. Същевременно заявява, че знаел, че е завещание, но не знаел какво е съдържанието, до последно само наблюдавал, тъй като в началото, докато С. пишел, си мислел, че С. пише нещо за болницата, но впоследствие, като го извикали разбрал, че е завещание, съпругата на свидетеля му превела какво подписва.

По изложените съображения съдът мотивира крайното си заключение, че саморъчното завещание не е написано и подписано от наследодателя на ищеца въз основа на двете изслушани съдебно-почеркови експертизи, а не на показанията на св. Н.- К. и св. Ю. К.. Заключениета са обосновани, изготвени, въз основа на посочен от страните сравнителен материал.

Предвид изложените мотиви съдът приема, че завещанието от 17.04.2021г. е нищожно на основание чл.42, б. „б“ от ЗН, тъй като не са спазени изискванията на чл.25, ал.1 от ЗН да е написано и подписано от завещателя. С оглед на това предявеният иск се явява основателен и като такъв следва да бъде уважен, като процесното завещание бъде прогласено за нищожно.

Предвид уважаването на главния иск с правно основание чл.42, б. „б“ от ЗН, съдът не следва да се произнася по евентуалния иск с правно основание чл.43, ал.1, б. „а“ от ЗН.

В частта по разноските.

С оглед изхода от спора – основателност на предявения иск,

своевременно заявената претенция за присъждане на разноси и представените доказателства за тяхната направа, на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноси в размер на 3387,48 лв., съгласно представен списък на разноските по чл.80 ГПК. Разноси за СМЕ в размер на 600 лв., внесен депозит от ищеца на 27.05.2022 г. /л.56/ не се присъждат, тъй като впоследствие с Определение № 2835/ 08.12.2022г. разноските за СМЕ са възложени в тежест на ответницата и възнагражденията за вещи лица са платени от внесения от нея депозит в размер на 600 лв., като при искане на ищеца внесената от него сума за депозит за СМЕ подлежи на възстановяване.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО завещателно разпореждане, саморъчно завещание от дата 17.04.2021г., направено от С. Д. Д., ЕГН *****, починал на ***г., в полза на Н. Д. Д., ЕГН *****, обявено с Протокол № *** по описа на ***, с район на действие Районен съд- Пловдив, поради това, че завещанието не е написано и подписано от завещателя.

ОСЪЖДА Н. Д. Д., ЕГН *****, от гр. ****, да заплати на Л. С. Д., ЕГН *****, от гр. ****, сумата от 3387,48 лв. /три хиляди триста осемдесет и седем лева и четиридесет и осем стотинки/, разноси за производството по гр. дело № 146/ 2022г. по описа на Окръжен съд – Пловдив.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____